

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudkyň JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobce: **D. Z.**, zastoupen Mgr. Davidem Netušilem, advokátem se sídlem Politických vězňů 911/8, Praha 1, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1643/3, Praha 4, ve věci žaloby proti rozhodnutí žalované ze dne 20. 10. 2017, č. j. MV-17805-4/SO-2017, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 20. 12. 2017, č. j. 45 A 149/2017 - 25,

t a k t o :

Kasační stížnosti žalobce **se p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím ze dne 20. 10. 2017, č. j. MV-17805-4/SO-2017, žalovaná zamítla odvolání žalobce a potvrdila usnesení Ministerstva vnitra (dále jen „ministerstvo“) ze dne 25. 8. 2016, č. j. OAM-14979/DP-2016. Tímto usnesením ministerstvo podle § 66 odst. 1 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) zastavilo řízení o žalobcově žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu ve smyslu § 44a odst. 1 zákona o pobytu cizinců, neboť žalobce v určené lhůtě neodstranil podstatnou vadu žádosti, která bránila pokračování v řízení.

[2] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) se blanketní kasační stížností, doručenou Nejvyššímu správnímu soudu dne 2. 1. 2018, domáhá zrušení usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 20. 12. 2017, č. j. 45 A 149/2017 - 25. Po podání kasační stížnosti stěžovatel podal také návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti a žádost o osvobození od soudních poplatků.

[3] Stěžovatel ve svém návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti uvedl, že pobývá na území ČR nepřetržitě 3 roky. Během svého studia se zde naučil výtečně českému jazyku a vybudoval si zde pevné kulturní i společenské vazby k prostředí, ve kterém v ČR žije. Stát svého původu již téměř nenavštěvuje.

[4] Stěžovatel dále uvedl, že je aktivním studentem, zapsaným ve 3. ročníku vysoké školy ŠKODA AUTO vysoká škola o.p.s., Mladá Boleslav, v bakalářském studijním programu Podniková ekonomika, řízení provozu, logistiky a kvality. Uvedené stěžovatel doložil potvrzením o studiu vydaným ŠKODA AUTO vysoká škola o.p.s. ze dne 25. 8. 2017, v němž jmenovaná vysoká škola potvrdila, že stěžovatel je studentem prezenční formy studia, zapsaným od 25. 8. 2017 v zimním semestru akademického roku 2017/2018, jenž trvá do 14. 2. 2018. Stěžovatel dále předložil doklad ze dne 28. 6. 2017 o zaplacení školného ve výši 28.000 Kč, v němž je jako příjemce uvedena ŠKODA AUTO vysoká škola o.p.s. Stěžovatel také tvrdil,

že ve studiu potřebuje nutně pokračovat a minimálně dokončit další semestr, a to i s ohledem na skutečnost, že na další období studia zaplatil již nemalé školné, a to předtím, než mu bylo napadené rozhodnutí žalované doručeno. A v neposlední řadě měl stěžovatel za to, že právní následky napadeného rozhodnutí, spočívající v nutnosti okamžitě vycestovat do státu jeho původu, by pro něj znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká by přiznáním odkladného účinku této kasační stížnosti mohla vzniknout České republice či jiným osobám. Rovněž upozornil, že z okolností jeho případu nevyplývají žádné skutečnosti, z nichž by bylo možné dovozovat rozpor odkladného účinku kasační stížnosti s důležitým veřejným zájmem.

[5] Žalovaná vyjádřila nesouhlas s přiznáním odkladného účinku. Uvedla, že tento institut se vyznačuje určitou mírou mimořádnosti. K stěžovatelem tvrzené újmě konstatovala, že není v příčinné souvislosti s účinky napadeného rozhodnutí. Neprodlení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu nelze dle žalované posuzovat jako nenahraditelnou újmu, když nenahraditelná újma by cizinci mohla vzniknout až na základě správního vyhoštění z území tohoto státu. To sice může být důsledkem zastavení řízení o žádosti cizince o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu, nicméně je o něm rozhodováno v samostatném správním řízení, při kterém právní úprava řízení o správním vyhoštění zaručuje zkoumání dopadu vydaného rozhodnutí o správním vyhoštění z hlediska nepřiměřeného zásahu do soukromého nebo rodinného života cizince (§ 119a odst. 2 zákona o pobytu cizinců). Stěžovatel má možnost podat proti případnému správnímu vyhoštění žalobu, která má ze zákona odkladný účinek (§ 172 odst. 3 zákona o pobytu cizinců). Z uvedeného je zřejmé, že existují právní instituty, jimiž se stěžovatel může domáhat posouzení své situace a odkladného účinku v jiném následném řízení, a proto nelze dovozovat, že mu v důsledku napadeného rozhodnutí, jímž bylo rozhodováno pouze o žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území, hrozí nenahraditelná újma. V opačném případě by obavou, že bude nucen opustit území, mohl argumentovat každý cizinec, kterému nebylo uděleno povolení k pobytu. Soudy by tak byly nuceny přiznávat odkladné účinky v těchto věcech paušálně, jelikož po dobu pobytu si zde každý cizinec vytvoří určité zázemí a vazby. V takových případech však nejde o újmu, ale o důsledek rozhodnutí správního orgánu. Aby správní soud rozhodl o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, musely by být dány závažné individuální okolnosti, které by stěžovateli při vycestování způsobily intenzivní újmu (např. špatný zdravotní stav atp.). Žalovaná uvedla, že se nedomnívá, že by takto závažné okolnosti byly v případě stěžovatele dány. Z uvedených důvodů žalovaná navrhlá zamítnutí návrhu na odkladný účinek.

[6] Podle § 107 s. ř. s. *[k]asační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užívají přiměřeně.*

[7] Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. *[s]oud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.*

[8] Předně Nejvyšší správní soud uvádí, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není zrušeno. Odkladný účinek má proto charakter výjimečného a měl by statisticky vzato být přiznáván v menšině případů, nikoli zpravidla. Pojímání odkladného účinku jako výjimky z pravidla tedy znamená, že újma, která má hrozit žadateli o jeho přiznání, nesmí být vzhledem k jeho poměrům bagatelní, nýbrž naopak významná, taková, která opravňuje, aby v jeho konkrétním případě pravidlo, že žaloba resp. kasační stížnost odkladný účinek nemá mít, nebylo výjimečně uplatněno (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 5. 2014, č. j. 6 Afs 73/2014 - 56). Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má stěžovatel (viz např. usnesení

pokračování

Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012 - 32). Stěžovatel musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí a z jakých konkrétních okolností to vyvozuje.

[9] V projednávaném případě stěžovatel namítal, že ochrana jeho soukromého života na území ČR, resp. umožnění mu dostudovat v zimním semestru na území ČR převyšuje potenciální újmu, která by mohla vzniknout jiným osobám a neznamená žádné ohrožení důležitého veřejného zájmu.

[10] Žalovaná namítá, že stěžovatelem tvrzená újma by nastala až v případě, kdy by stěžovateli bylo uděleno správní vyhoštění, a musel by vycestovat z území. Nejvyšší správní soud se však s takovým hodnocením žalované neztotožňuje. Jak uvedl Nejvyšší správní soud např. v usnesení ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011 – 100, „[j]e sice pravdou, že k bezprostřednímu opuštění území ČR by mohl být stěžovatel donucen až v souvislosti s rozhodnutím o správním vyhoštění, nicméně tato skutečnost nemůže být podle názoru Nejvyššího správního soudu důvodem k zamítnutí návrhu na přiznání odkladného účinku. Jen stěžít lze předpokládat, že cizinec má předejít případné nenabraditelné újmě tím, že bude vědomě porušovat zákon nelegálním pobytem na území ČR a vystavovat se riziku, že mu bude uděleno správní vyhoštění, s nímž je navíc vždy spojen zákaz pobytu v ČR na určitou dobu.“

[11] Nejvyšší správní soud konstatuje, že povinnost opustit území a znemožnění stěžovateli dokončit jeho studium v zimním semestru, které má již zapláceno a v němž s ohledem na potvrzení o studiu opravdu pokračuje, by pro něj znamenalo zásadní zásah do soukromého života a byla by mu tím způsobena významná újma. Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti by naopak nemělo vyvolat újmu ve vztahu k jiným osobám, neboť sama skutečnost, že stěžovatel bude moci pobývat na území ČR i po krátkou dobu řízení před Nejvyšším správním soudem, by se práv a právem chráněných zájmů třetích osob neměla negativně dotknout.

[12] Zároveň Nejvyšší správní soud neshledal, že by pobyt stěžovatele na území ČR po dobu řízení o kasační stížnosti ohrozil důležitý veřejný zájem. Nejvyšší správní soud vycházel především z toho, že stěžovatel na území ČR pobývá tři roky, přičemž zde nepáchal žádnou trestnou činnost či jiné závažné společensky nebezpečné jednání. V případě stěžovatele tedy nebylo zjištěno, že by jeho pobyt na území ČR představoval takové riziko, které by zakládalo rozpor s důležitým veřejným zájmem.

[13] Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud vyhověl návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti.

[14] Nejvyšší správní soud dodává, že z rozhodnutí o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nelze v žádném případě dovozovat jakékoli závěry ohledně toho, jak bude o kasační stížnosti rozhodnuto ve věci samé (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 – 76, č. 1072/2007 Sb. NSS).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. února 2018

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu